

Ændringsforslag nr. 3 betragtedes som *forkastet* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 2.

§§ 1-4
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poul Dam):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Første behandling af forslag til lov om tandlæger.

(Lovforslag nr. 167. Fremsat 28/1 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ejler Koch (S):

Det foreliggende forslag til lov om tandlæger må karakteriseres som en ajourføring af den gældende lovgivning, en ajourføring, som i høj grad er tiltrængt. Til gengæld står der, selv om dette lovforslag bliver gennemført, en lang række problemer tilbage, sådan som de også findes på det øvrige sundhedsområde. Men det skal jeg vende tilbage til lidt senere.

Først nogle enkelte bemærkninger om selve lovforslaget.

Socialdemokratiet kan give tilslutning til gennemførelse af forslaget, et forslag, som i det væsentligste handler om tandlægernes rettigheder og pligter, ikke om de organisatoriske former, hvorunder virksomheden skal udøves.

Først foreslås den gældende assistenttid for kandidater som betingelse for at opnå autorisation afskaffet. I betænkningen, der ligger til grund for lovforslaget, siges det, at dette forslag er en praktisk, men ikke en ideel løsning. Vi vil godt have lov til i udvalget lidt nærmere at drøfte dette forslag, inden vi tager endelig stilling til dets gennemførelse.

Den foreslåede udvidelse af virksomhedsområdet ser fornuftig ud. Den rejser nogle

uafklarede problemer, især om samarbejdet med lægerne, men jeg forstår, at det er noget, man arbejder videre med, og det vil vi også godt have lov til at drøfte i udvalget.

Forslaget om en særlig specialtandlægeordning kan vi også give vores tilslutning. Derimod vil vi godt have lov at se lidt nærmere på spørgsmålet om uddannelse som laboratorietandteknikere. Det har jo sammenhæng med den samlede lærlingeproblematik. I betænkningen, der ligger til grund, siges det, at tandlæger uddannet efter 1965 på grund af ændringer i uddannelsen måske er mindre egnede til at varetage denne uddannelse, og sletter vi yderligere assistenttiden, så folk kan gå direkte fra eksamensbordet ind og nedsette sig som tandlæger, kan det måske rejse yderligere problemer for uddannelsen af laboratorietandteknikere. Derfor vil vi gerne uden at have taget noget bestemt standpunkt i denne sag have lejlighed til at drøfte spørgsmålet i udvalget.

Vi kan altså give vores tilslutning til denne stort set ajourføring af lovgivningen. I sin fremsættelsestale indbyder ministeren imidlertid til en bred drøftelse af hele tandlægeproblematikken. Jeg er bange, at ministeren ikke har tænkt på, da han sagde dette, at vi faktisk kun har 5 minutter hertil. Det giver jo meget begrænsede muligheder herfor.

Jeg vil imidlertid gerne tage tråden op og prøve at pege på nogle af de problemer, som vi mener trænger sig på, og som vi måske senere kan få lejlighed til at drøfte. Dels må vi jo have fundet ud af, hvad vores samlede målsætning på hele dette område er, og hvordan vi vil prioritere de ressourcer, vi kan ofre på det pågældende område. Dels var det vel nok værd at vide lidt nærmere om, hvad vi får for alle de mange penge, vi bruger. Vi ved det jo nogenlunde på børnetandplejens område, det har vi diskuteret for ikke længe siden, men vi ved vel egentlig ikke så meget om, hvad vi egentlig får ud af alle de mange penge, man ofrer på voksen-tandplejen, og det tror jeg nok det kunne være nyttigt at få drøftet.

Endelig bliver vi nok nødt til at drøfte, hvad den mest hensigtsmæssige organisation af tandlægevæsenet egentlig er. I dag har vi dels en offentlig tandlægesektor, dels en privat sektor. I betænkningen siges det, at disse organisationsformer ikke er særlig hen-